

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΕΝΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΟΣΕΦ ΣΜΙΘ

Μια συνέντευξις με τὸν διάσημο Ἑβραϊκογενεὲς τενόρο καὶ κινηματογραφικὸ «αστέρα». Ἐνα ἀξιοθέατο φιλὶ ἀποχαιρετισμοῦ. Ὁ κ. Γιόσεφ Σμιθ κι' ἡ ξανθιά χορεύτρια ἀπὸ τῆς Βουδαπέστη. Τὸ περίεργο «ντεμπυτέ» του ὡς τενόρου. Ἡ μεγαλύτερη συγκίνησις τῆς ζωῆς του, κτλ.

ΝΑ τραγοῦδι γυρίζει τὸν κόσμο καὶ μαζὺ μ' αὐτὸ κι' ὁ Κοντορεθιθούλης, Ἑβραϊκογενεὲς τενόρος Γιόσεφ Σμιθ. Μὰ ὁ διάσημος αὐτὸς καλλιτέχνης «γυρίζει» καὶ στὸν κινηματογράφο κι' ἔτσι εἶνε πασιγνωστος παντοῦ, σ' ὅλες τῆς χῶρες τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Νέου Κόσμου. Ἐκεῖνο ἔβραως ποῦ δὲν θὰ καταφέρει νὰ «γυρίσῃ» ποτέ του, εἶνε τὸ μυαλό τῶν γυναικῶν.

Ὁ καυμένος ὁ Γιόσεφ Σμιθ! Ἐγιναιε πᾶσι στὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μεγάλῃς Βρετανίας» γιὰ τὸ συνηθισμένο ἐπαγγελματικὸν ρεπορτάζ. Στὸ χῶλ, βρεθήκαμε μπροστὰ σ' ἕνα γίγαντα. Ἦταν ὁ διάσημος καθηγητῆς τοῦ πιάνου καὶ συθέτης Μικαὲλ Τάουμπε. «Ἐ, λοιπόν, αὐτὸ θὰ πῆ τύχη...»

—Μήπως υποροῦμε νὰ δώσουμε τὸν κ. Σμιθ; τὸν ρωτᾶμε.

—Γιὰ γιὰ, γιὰ... Ἄτιν πομέντι... (Ναί! Ναί! Μιά στιγμῆ), μᾶς ἀπαντᾷ.

Καὶ περιμένουμε «μιά στιγμῆ».

Ὁ καθηγητῆς τοῦ κ. Γιόσεφ Σμιθ κυττάζει διαρκῶς πρὸς τὴ σκάλα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι περιμένει νὰ κατεβῇ ὁ «μεγάλος» τενόρος. Κι' ἀλήθεια, ὕστερ' ἀπὸ λίγα λεπτά τῆς ὥρας ἐμφανίζεται ὁ κ. Σμιθ. Συνοδεύει μιά ὡρασιότῃ κυρία μὲ ἀσπρη τουαλέττα, ἀσπρο καπέλλο, ξανθὰ μαλλιά—λεπτῆ, ὕψηλῃ, χαριτωμένη, ὑπέροχῃ! Γερμανίδα; Ὁχι. Μιά μεγάλη χορεύτρια ἀπὸ τῆς Βουδαπέστη, «βασιλίσα» ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ τῶν εὐθύμων νυχτῶν τοῦ πιδεγάλου καὶ πιδ ἀριστοκρατικοῦ καμπαρέ τῆς πρωτεύουσῃς. Εἶνε μιά παλῆ γυναιμία: «Ἐνας παλῆς ἔρωας; Ποῖος ἔξερες...» Ὁ κ. Γιόσεφ Σμιθ εἶνε κατακόκκινος καὶ νευρικότατος ἀπὸ τῆς συγκίνησις του. Τὰ μάτια του λάμπουν, τὰ χεῖλη του ἔχουν ἕνα διαρκές χαμόγελο, τὰ χέρια του κινεῖται σπασμωδικά.

Ἡ ξανθιά χορεύτρια ἀπὸ τῆς Βουδαπέστη στέκεται λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἔξοδο. Ὁ διάσημος τενόρος μόλις φθάνει ὡς τῆς μέσης τῆς. Θέλουν ν' ἀποχαιρηθῶσιν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἡ κυρία μὲ τὴν ἀσπρη τουαλέττα τοῦ λέει κάτι σιγανά. Ὁ κ. Γιόσεφ Σμιθ κοκκινίζει περισσότερο καὶ τῆς ἀπαντᾷ σὰν πεισματάρης:

—Ντάς Ιστ μίρ ἀίνες! (Τὸ ἴδιο μοῦ κάνει!...)

Κι' ἀμέσως λαμβάνει χῶραν ἡ ἔξης ἀξιοθέατη σκηνή: Ὁ τενόρος σηκώνεται στῆς μύτες τῶν ποδιῶν του καὶ σηκώνει ψηλά τὰ χέρια του. Ἡ χορεύτρια ἀπὸ τῆς Βουδαπέστη σκύβει, σκύβει ἀκόμα, σκύβει πιδὸ πολύ καὶ καταφέρει τέλος νὰ τὸν φιλήσῃ στὸ στόμα: «Ἐνα ἀθῶο φιλὶ ἀποχαιρετισμοῦ...»

Ἐπειτα φεύγει γρήγορα καὶ κλείνεται στ' αὐτοκίνητό της. Ὁ κ. Γιόσεφ Σμιθ, ταραγμένος, ἔχει ἀπομεινέ μ' ἕνα μεγάλο μπουκέτο στὰ χέρια. Ξαφνικά, συνέρχεται, τρέχει νευρικά ὡς τὸ αὐτοκίνητο κι' ἀγκαλιάζει ἀκόμα μιά φορὰ τὴν ξανθιά κυρία. Κατόπιν γυρίζει χωρὶς λουλούδια κοντὰ στὸ γίγαντα «χέρ» Τάουμπε. Ὁ διάσημος πιανίστας μᾶς θυμάται τότε:

—Κὸ μὲν ζι, μ' αἰν χέρ...

Σὲ λίγο καθόμαστε στὸ σαλόνι. Ὁ κ. Γιόσεφ Σμιθ εἶνε εὐδιάθετος. Τὸν κυττάζουμε διαρκῶς στὸ πρόσωπο: εἶνε τὸσο συμπαθητικός, τί περίεργο!

Καταφέρει μὲ τὸ αἰώνιο χαμόγελο τοῦ ν' ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴ τοῦ συνομιλητοῦ του καὶ νὰ κρύβῃ ἔτσι τὸ μικρὸ του ἀνάστημα.

—Εἶνε ὁ κ. Μικαὲλ Τάουμπε... μᾶς λέει καὶ μᾶς δείχνει τὸν γίγαντα καθηγητῆ του, γιὰ νὰ μὴν ἀρχίσῃ φαίνεται νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτοῦ του. Ὁ κ. Τάουμπε δὲν εἶνε μόνον φίλος μου, εἶνε ὁ ἄνθρωπος στὸν ὁποῖο χρωστῶ τὴν καλλιτεχνικὴν καριέρα μου. Εἶνε ὁ δάσκαλός μου. Ἦμουν μαθητῆς του στὴ Μουσικὴ Ἀκαδημία τοῦ Βερολίνου. Ὅταν τελείωσα τῆς σπουδῆς μου κι' ἀρχισα νὰ δίνω ρεσιτάλ στὸ Βερολίνο καὶ στὴ Βιέννη, δὲν μπορούσα νὰ τὸν ἀποχωρισθῶ. Ἐπιθυμοῦσα νὰ μὲ συνοδεύῃ στὸ πιάνο. Κι' ἀπὸ τότε ταξιδεύομε πάντα μαζύ.

—Πῶς γίνετε διάσημος μέσα σὲ τόσο λίγο καιρὸ, κ. Σμιθ;

—Χάρης στὸ ραδιόφωνο καὶ στὸν κινηματογράφο...

Κι' ὁ Ἑβραϊκογενεὲς τενόρος σκύβει τὸ κεφάλι, ὅπως συνηθίζει, καὶ συλλογίζεται τὰ περασμένα.

—Ἀπὸ μικρὸς ἀγαποῦσα τὸ τραγοῦδι, μᾶς λέει κατόπιν. Ἦθελα νὰ κάνω κάτι στὴ ζωῆ μου, ν' ἀναδειχθῶ, γιὰτὶ ἦμουν φτωχὸς καὶ καταλάθαινα ὅτι θὰ ἔσθαινα μέσα στὸ ἀνόμιμο πλῆθος. Μιά μέρα λοιπόν, ἔπεισα ἕνα θεῖο μου νὰ μοῦ «δανείσῃ» μερικά λεφτά, ὅσα μοῦ χρειαζόμουν γιὰ τὸ ταξεῖδι, παρήρτασ τὸ Βουκουρέστι καὶ πῆγα στὸ Βερολίνο γιὰ νὸ σπουδάσω στὴ Μουσικὴ Ἀκαδημία του...

Ὁ κ. Γιόσεφ Σμιθ γίνεταί τώρα σκυθρωπός.

—Πέρασα δύσκολα χρόνια, πολὺ δύσκολα... φθυρίζει μὲ πίκρα. Ἦξερα πὸς ἔπρεπε νὰ παλέμω μὲ τὴ φτώχεια, μὲ τὴν ἰδία τὴ ζωῆ κι' ὅμως δὲν ἔχασα τὸ θάρρος μου ὅτε μὴ στιγμῆ. Ἐπειτα, δὲν μὲ βοήθησεν οὔτε τὸ ἀνάστημά μου. Μὰ ἦθελα τόσο νὰ γίνω ἕνας καλὸς τενόρος!...

Ὁ κ. Τάουμπε ἐπεμβαίνει:

—Διस्ताξ νὰ παρουσιασθῇ στὴν ἀρχὴ μπροστὰ στὸ κοινὸ ὁ ἀγαπητός μου φίλος, μᾶς λέει χαμογελώντας. Ἐγὼ τότε τοῦ εἶπα, μὴ μέρα:

—Θέλεις νὰ γίνῃς διάσημος χωρὶς νὰ παρουσιασθῇς στὸ κοινὸ;

—Ναί, ναί, μὰ πῶς; Μὲ τοῖο τρόπο; Ἄπόρησε.

—Ἀπλούστατα! τοῦ ἀπάντησα. Θὰ τραγοῦδῆσαι ἀπὸ κἀνὰ σὲ ἀκοῦσῃ ὅλη ἡ Εὐρώπη!...

Κι' ὁ Γιόσεφ τότε κατάλαβε τί ἤθελα νὰ τοῦ πῶ.

Ὁ κ. Σμιθ κυττάζει μ' εὐγνωμοσύνη τὸ δάσκαλό του.

—Ἀλήθεια, ὡς βεβαιώνει, «ντεμπουτάρια!» στὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τοῦ Βερολίνου! Ἐτοῖ τραγοῦδῆσαι γιὰ μισὸν ὄρα μπροστὰ στὸν μικρόφωνο...

Ἐπειτα, τὴν ἄλλη μέρα, ἤθελε νὰ μὲ γνωρίσῃ ὅλος ὁ κόσμος.

—Πότε δοκιμάσατε τὴν μεγαλύτερη συγκίνησις τῆς ζωῆς σας;

—Τὸ βράδυ τῆς «πρεμιέρας» μου στὴν ὄπερα τοῦ Κροῦλλ. Θὰ τραγοῦδοῦσα στῆς «Χίλιες» καὶ μιά Νύχτες. Ἦμουν τόσο ταραγμένος ὡστε δὲν ἤξερα τί ἔκανα, μέσα στὸν καμαρίνι μου. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, εἶχα ἀδαίσει μιά δόλοκληση μποτιλίγια σαμπάνια. Μὰ δὲν μέθυσσα... Μέθυσσα ἀργότερα, ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴ μεγάλη ἐπιτυχία μου μπροστὰ στὸ κοινὸ... Τὶ ἀδέχαστο βράδυ! Ἡ σκηνὴ εἶχε γεμίσει ἀπὸ λουλούδια...

—Ἐπειτα;

—Ἐπειτα, ὅλα τ' ἄλλα ἤρθαν μόνον τους.

—Κι' ὁ κινηματογράφος;

—Ναί, κι' αὐτός! Καταλαβαίνετε, βέβαια, ὅτι δὲν μοῦ εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ νοῦ νὰ παίζω

Ὁ περίφημος τενόρος Γιόσεφ Σμιθ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

180	7%	10225	1/4%	7
623	5%	59	25	39
72	7%	29		23
74				106
			Σύνολο	106

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

— Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ Ν. ΥΟΡΚΗΣ

Πολλοί, παραπολλοί αναγνώσται μας εξ' Αμερικής, μας γράφουν και μας στέλλουν σωρεία επιστολών, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη των για την πρό διετίας εγκατάστασιν εν Νέα Υόρκη 'Ελληνικής Τραπεζής υπό της εν 'Ελλάδι 'Εθνικής Τραπεζής ιδρυθείσης. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ ἐν 'Αμερικῇ 'Ελληνες ὁμογενεῖς δεῖ εἶναι πλέον ὑποχρεωμένοι νὰ συναλλάσσονται μὲ ξένας ἐν 'Αμερικῇ Τραπεζάς. Τὸ γράμμα των δὲν διακινδυνεύει. Τὰ ἐκ των τόκων των κέρδη, κόπουν καὶ μόχθων καὶ ἰδρώτων ἑτῶν ὁλοκλήρων, εὐρίσκονται ἐν ἀσφαλείᾳ.

Πρὸ της ἰδρύσεως της ἐν Ν. Υόρκη 'Ελληνικῆς Τραπεζῆς, οἱ ἐν 'Αμερικῇ 'Ελληνες ὁμογενεῖς ἠναγκάζοντο νὰ τοποθετοῦν τὸ χρήμα τους εἰς Τραπεζὰς ξένας. Διὰ τὰς διαφόρους τραπεζιτικὰς ἐργασίας των, ἦσαν ἐπίσης ἀναγκασμένοι νὰ καταφεύγουν εἰς ξένας τραπεζιτικὰς ἐπιχειρήσεις. Καὶ πολλὰς φορὰς ἐπλήρων ἀκριβὰ, ἐπλήρων σκληρὰ τὴν ἑλληνικὴν μίαν σωθὰς 'Ελληνικῆς Τραπεζῆς ἐν 'Αμερικῇ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα χρηματιστηριακὴν ἀναστάτῳιν ἐν 'Αμερικῇ, καθ' ἣν πολλὰ τραπεζιτικὰ ἱδρύματα κατέρρευσαν καὶ χιλιάδες χιλιάδων τραπεζιτῶν καὶ πλουσίων καταθετῶν εὐρέθησαν κυριολεκτικῶς εἰς τοὺς δρόμους, ὑπέστησαν καὶ οἱ 'Ελληνες τῆς 'Αμερικῆς, ὄχι μικρὰς ζημίας. Περιουσίας δλο-

στὸν κινηματογράφου... Κι' ὠστόσο, ὑπερ' ἀπὸ ἕνα ρεσιτάλ μου στὸ Βερολίνο, ἦρθε καὶ μὲ βρήκε ὁ σκηνοθέτης Ρίχαρντ 'Οσβαλτ:

—'Ελάτε αὔριο στὸ «στούντιο», μοῦ εἶπε. Θέλω νὰ σὰς γυρίσω ἕνα φιλμ. Θὰ σημειώσετε μεγάλη ἐπιτυχία...

'Εγὼ φυσικὰ δίστασα. "Ἦρθε πολὺ καλὰ ὅτι δὲν ἔκανα γιὰ τὸν κινηματογράφου. Καὶ τέλος ἀνήνθηκα. Ὁ Ρίχαρντ 'Οσβαλτ ὠστόσο δὲν ἔφυγε.

—'Ελάτε νὰ φάμε μαζὺ αὔριο τὸ βράδυ... μοῦ ξαναεἶπε. Θὰ ἔγω ἔτοιμασε κιάλα τὸ σενάριο... 'Ελάτε!...

Ὁ πειρασμός, καθὼς καταλαβαίνετε, ἦταν μεγάλος. Πῆγα λοιπὸν τῆς ἄλλης μέρας κ' ὁ Ρίχαρντ 'Οσβαλτ μοῦ ἔδειξε τὸ σενάριο: "Ἦταν τὸ «Ἐνα τραγῶδι πὺ γυρίζει τὸν κόσμο». Περιττὸ εἶναι νὰ σὰς πῶ ὅτι μοῦ ἄρεσε, γιὰτὶ ἦταν ἕνα εἶδος αὐτοβιογραφίας καὶ δέχθηκα, φυσικὰ, νὰ γυρίσω τὸ πρῶτο μου φιλμ...

—Θὰ μείνετε στὸν κινηματογράφου;

—Ὅσο μπορῶ... Κι' ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἔγινα περισσότερο γνωστός ἀπὸ τὴν ὁδὸν, παρὰ ἀπὸ τὰ «ρεσιτάλ»... Φαντασθῆτε ὅτι δὲν ἔχω παρουσιάσθῃ ἀκόμη τὸ Παρίσι. Μετὰ τὸ «ρεσιτάλ» μου στὸ «Παλλάς», θὰ φύγω ἀμέσως γιὰ τὴ Βιέννη καὶ τὸ Παρίσι, γιὰ μιά μεγάλαν σειρά συναυλιῶν... Ὁρεθούαρ λοιπὸν αὔριο τὸ βράδυ στὸ «Παλλάς». Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ ἀπογοητεύω τὸ κοινὸ σας...

Κι' ὁ κ. Γιόσεφ Σμιθ μὰς ἀποχαίρῃτε, ἀφοῦ πρῶτα ἀφιέρωσε μιά μεγάλαν φωτογραφίαν τοῦ στὸ «Μπούκετο».

Τὴν ἄλληλν μέρα τὸ βράδυ, 3-λη ἡ μουσικοφόλος 'Αθήνα εἶνε συγκεντρωθῆσθ' στὸν κινηματογράφου «Παλλάς». Τί ἀπογοητευτικὸς ἄρα πὺ ἦταν τὸ «ρεσιτάλ» τοῦ κ. Γιόσεφ Σμιθ! Τὸ κοινὸν τὸν βρῆκε μεγάλο τεχνικὴν τὸν ταχυοδισμό, γαρὶς... φωνή! "Ὅλος ὁ κόσμος εἶχε ἐγυῖασε ὅτι τὰ μηχανήματα τοῦ ἠχητικοῦ κινηματογράφου μεγαλώνουν δὸς θὲλε κανεὶς τῆ φωνή. Κι' ἔτσι ὁ κουτορεθούωλης τενόρος, ἀπογοήτεσε τρομερὰ τοὺς θαυμαστὰς καὶ τίς θαυμαστὰς τῆς φωνῆς του μὲ τὴν «θραγαδία» του. Ἡ φωνὴ τοῦ ἦταν ἀνάλογος μὲ τὸ μῦθου. Κι' ὁ διάσημος τενόρος ἔχασε ὅλην τὴν κινηματογραφικὴν γοητίαν του!... Θ. ΔΡΑΚΟΣ

κλήρες ὁμογενῶν, περιουσίας πὺ συγκεντρώθησαν δι' ὑπερανθρώπων μόγθων, θυσιῶν καὶ στερήσεων, περιουσίας πὺ ἀπεκρίθησαν μὲ αἷμα, μορεὶ νὰ τῆ κανεῖς, ἐχάθησαν μέσα σ' ὀλίγες ἄρες, ἐξημειώθησαν, δὲν ἀπέμεινε ἐξ αὐτῶν οὔτε ἴχνος, πρὸς παρηγορίαν των ἀτυχῶν ὁμογενῶν καταθετῶν.

Μὲ τὴν ἴδρυσιν τῆς 'Ελληνικῆς Τραπεζῆς τῆς Νέας Υόρκης, δι' ἣν δικαίως καὶ φρονίμως πανηγυρίζουν οἱ ἐν 'Αμερικῇ ὁμογενεῖς, ὁ κίνδυνος αὐτός, ὁ τρομερὸς κίνδυνος πτωχεύσεων καὶ καταρρέσεων οἰκονομικῶν, ὁ κίνδυνος των ἀπρόσποιν τραγικῶν κρᾶξ ἀπεσοβῆθη ἐντελῶς, ἐξέλειπεν ἐντελῶς διὰ τοὺς 'Ελληνας τῆς 'Αμερικῆς.

Οἱ ὁμογενεῖς τοῦ Νέου Κόσμου εἶνε σήμερα ἡσυχοὶ ἀπὸ της ἀτόφως αὐτῆς. Δὲν ἔχουν νὰ φοβῶντο τίποτε. Τὸ χρήμα των εὐρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἀσφαλείᾳ. Ὅπισθεν τῆς 'Ελληνικῆς Τραπεζῆς τῆς Νέας Υόρκης, εὐρίσκεται ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος.

Καὶ εἶνε εἰς θέαν ν' ἀντιλαυθάνονται, εἶνε εἰς θέαν νὰ ἐννοοῦν καλὰς τί σημαίνει αὐτό, οἱ 'Ελληνες τοῦ Νέου Κόσμου. Σημαίνει ἀσφάλεια, σημαίνει πίστιν, σημαίνει τάξιν.

Διαβιάζουμε συνεπῶς τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια των ἐν 'Αμερικῇ ὁμογενῶν πρὸς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν, γιὰ τὴν ἐπιμὴν νὰς ὑπὲρ αὐτῶν, γιὰ τὴν ὑπόροχην καὶ τόσο θετικὴ καὶ τόσο σωτηριαν ἀπόφασιν της νὰ ἰδρῦσιν ἐν Νέα Υόρκη 'Ελληνικὴν Τράπεζαν, ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἔτη καινουργικὰ καὶ ὑποδειγματικῶς λειτουργούσαν, τόσο ὑποδειγματικῶς μάλιστα, ὥστε νὰ χρησιμεύῃ ὡς ὑπόδειγμα τὸ ὑπέροχον αὐτὸ ἱδρυμα, εἰς πλείστον ἐν 'Αμερικῇ τραπεζιτικὰς ἐπιχειρήσεις.

'Εγουν λοιπὸν δίκαιον οἱ 'Ελληνες τῆς 'Αμερικῆς νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι, νὰ εἶνε ἀπόλυτα ἰκανοποιημένοι μὲ τὴν 'Ελληνικὴν Τράπεζαν τῆς Νέας Υόρκης, 'Ασφάλισαν σ' αὐτὴ τὰ χρηματὰ τους. Συναλλάσσονται μαζὺ της μὲ ὑποδειγματικὴν τάξιν καὶ ταχύτητα.

Ἄλλα καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς των ἐν 'Αμερικῇ ὁμογενῶν ἔχουν ἀντιληφθῆ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα της ἰδρύσεως τῆς 'Ελληνικῆς Τραπεζῆς τῆς Νέας Υόρκης καὶ ἐκφράζουν σχετικῶς τὴν ἰκανοποίησιν των. Καὶ σχετικὰ γράφεται ἀκόμη, διὰ τὰς συναλλαγὰς μὲ τὴν 'Αμερικὴν, ἔχουν ὀργανωθῆ θεσμικά εἰς τὸ ἐντάθθα Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς πλείστα των ἐν 'Ελλάδι ὑποκαταστημάτων.

Διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον καὶ σωτηριαν αὐτὴν μέριμναν της, ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος, εἶνε ἀσφαλῶς ἀξία θερμότητων συγχαρητηρίων.

— Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ.

Οἱ κύριοι πὺ εἶχαν ἀναλάβει τὴν πρωτοβουλίαν της συγκλήσεως τοῦ Σιτοπαραγωγικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἐματαιώθηκε, χάρις στὴν ἐπέμβασι τῆς Κυβερνήσεως, ὀφείλουν νὰ παραδεχτοῦν, ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι ἡ ἐνέργειά τους αὐτὴ ἦταν, τουλάχιστον, ἀστοχῆ. Γιατὶ ἡ Κυβέρνησις ἐξέτασε μὲ καλὴ διάθεσι τὰ αἰτήματά τους καὶ τοὺς ὑπεχρέωσε μόνον νὰ μὴ ἐπιμείνουν στὶς παράλογες ἀπατητίους τους.

Καὶ ἦταν πραγματικὰ παράλογη ἡ ἀπατήτιος, νὰ ἀγορασθῆ ἀκριβότερα ἐφόδος τὸ σιτάρι. Ἡ ὑπερτιμῆσι τοῦ θὰ ἔπερε στὴν ῥάχη τοῦ συνόλου των ἐργαζομένων καὶ κυρίως των πτωχῶν ἱσπαλιανῶν των πόλεων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δεγθοῦν καινούργια θάλα. Κι' ἡ ἀπατήτιος τους αὐτὴ δειχίνεται περισσοτέρου παράλογη κι' ἀδικη, ἂν λάβουμε ὅτ' ὄμει μας ὅτι ἐφόδος τὸ σιθιθ' ἀγορὰ τὸ σιτάρι προσφέρεται σὲ τιμὴ κατώτερη, κατὰ δύο καὶ κάτι δραχμῆς, ἀπ' τὴν τιμὴ πὺ πῆλῃσεν ἡ κυβερνήσις στοὺς ἐντόπιους σιτοπαραγωγούς.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ κυβερνήσις ἔλυσε τὸ ζήτημα αὐτό, ἔχουσα ὅτ' ὄμει τὸν γενικὸν συμφέρον της χώρας μας.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΔΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρα

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

'Εσωτερικὸς δι' ἔτος	Δρχ. 200		'Εξωτερικὸς	Δολλάρια 6
'Εξέμνησ	> 100		'Αμερικῆς	30

καὶ δι' ἄλληλν τὴν 'Αμερικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἔτησι συνδρομῆ σελτίνα 6
 Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χροματικὰ ἐμβλήματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν
 ἱδιοκτήτην τοῦ «Μπούκετου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ».

'Εν 'Αμερικῇ διὰ τὴν ἐγγυητὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ 'Εταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδάν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράνης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργ. Ἀντωνιάδης, B.P. 445, Elizabethville Congo - Belge, ἔδου δέον ν' ἀπευθύνονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.